

## İkinci Abdülhamid Han

Osmanlı padişahlarının otuz dördüncüsü ve en yüksekleri idi. İslam halifelerinin doksan dokuzuncusu idi. 1842 de doğdu. 1876 da halife oldu. 1918 de vefat etti. Çemberlitaş'ta, dedesi sultan Mahmud'un türbesindedir.

İslamiyet'e hizmeti, saymakla bitirilemez. Abdülaziz han, düşmanlara alet olanlar tarafından şehit edilip, sonra beşinci Murad da hal edilip, kendisi kukla halife yapıldı. Fakat, Avrupa'da belirli ocaklar, İslamiyet'i yok etmek için hazırladıkları yıkıcı planları kıyasıya hortlatmaya başlarken, Sultan İkinci Abdülhamid önlerine dikildi. Akıllı, zekası ve ilmi fevkalade üstün olduğu için, memlekete karşı asırlar boyunca hazırlanmış olan sinsi, alçak ve vahşi suikasdı hemen sezdi. Hazırlayanları ve maşa olarak kullandıkları sahte kahramanları, iş başından uzaklaştırdı. İslam bilgilerini, yani din ve fen ve ahlak bilgilerini memleketin her yerine yaydı. Çok sayıda kültürlü din adamı yetiştirdi. Milleti otuzbir sene adalet ile idare etti. Bilgili, temiz bir gençlik yetiştirdi. Haksızlığın, kötülüğün, ahlaksızlığın kökünü kazıdı. Bu yüzden bazı kimselerin hedefi oldu. Yıllarca kötülendi. İftiralara uğradı. Sonra gelen gençliğe, büsbütün yanlış olarak tanıtıldı. Fakat, insafı yazılan tarihleri okuyanlar ve onun ilme, fenne, sanayiye, ticarete, ahlaka, kısaca insanlığa bıraktığı eserlerini görenler, bu iftiralara aldanmadı. Ona dil uzatan yalancılardan, ilim adamı, yazar maskesi altında çalışan düşmanlarından ve bunların söyledikleri yalanlardan nefret ettiler. Onun büyüklüğü karşısında hayran kaldılar.

Her vilayette mektepler, hastaneler, yollar, çeşmeler, Viyana'dan başka bir yerde eşi bulunmayan modern bir tıp fakültesi yaptırdı. 1876 da Mektebi Mülkiyeyi yaptırdı. 1879 da bir müze yaptırdı. 1880 de hukuk mektebi ve divan-ı muhasebatı [sayıştay] kurdu ve Beyoğlu kadın hastanesini yaptırdı. 1882 de güzel sanatlar akademisi, 1883 de yüksek ticaret mektebi, 1884 de yüksek mühendis mektebi ve yatılı kız lisesi açıldı. 1886 da Terkos suyunu İstanbul'a getirtti ve mülkiye lisesini açtı.

Velhasıl Avrupa'da yapılan yeniliklerin hepsini en modern şekilde yurdumuzda yaptırdı. Ne yazık ki, 1909 da tahttan indirilince, bütün bu ilerlemeler durdu ve memleket kana boyandı. Abdülhamid han, (İstanbul-Eskişehir-Ankara) ve (Eskişehir-Adana-Bağdat) ve (Adana-Şam-Medine) demiryollarını yaptırdığı zaman, başka memleketlerde bu kadar demiryolu yoktu. Din bilgileri, fen ve edebiyat üzerinde çok kitap bastırdı. Köylere kadar kurslar açtırdı. Parasız kitaplar gönderdi. Savaş gücünü gayb etmiş olan eski gemileri Halice çekip, Avrupa'da yeni yapılan üstün evsafı kruvazörler, zırhlılar ile donanmayı kuvvetlendirdi. Askeri, subayı öyle şerefli olmuştu ki, bir kahve önünden bir binbaşı geçerken, kahvede oturanlar ayağa kalkarak saygı gösterirlerdi. Öyle bereket vardı ki, bir binbaşının evinde pişen yemekten, bir mahalle fakirlerinin karnı doyardı. Bütün millet, sivil, asker, herkes birbirini çok severdi.

**Kaynak:** Dinimizislam.com Sitesi